

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 i 6 w związku z art. 1 i 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016, poz. 703), oraz art. 104 i 107§ 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, ze zm.)

p o s t a n a w i a m

ustalić, że nieruchomości oznaczona w ewidencji gruntów jako **działki nr 54** o pow. 0,0200 ha, **79** o pow. 0,0100 ha, **81** o pow. 0,0300 ha, **88** o pow. 0,1900 ha, **140** o pow. 0,0500 ha, **209** o pow. 0,3000 ha, **319** o pow. 0,1000 ha, **321/1** o pow. 0,0800 ha, **340** o pow. 0,1800 ha, **356** o pow. 0,1500 ha, **367** o pow. 0,0200 ha, **404** o pow. 0,1300 ha, **406** o pow. 0,2400 ha, **495** o pow. 0,0300 ha, **496** o pow. 0,1200 ha, **499** o pow. 0,1100 ha, **500** o pow. 0,4000 ha, **512** o pow. 0,2800 ha, **514** o pow. 0,1500 ha, **617** o pow. 0,3600 ha, **619** o pow. 0,3000 ha, **620** o pow. 0,5400 ha, **621** o pow. 0,5000 ha, **622** o pow. 0,2600 ha, **623** o pow. 0,0600 ha, **15** o pow. 0,7900 ha, **176/1** o pow. 0,6838 ha, **405** o pow. 0,1700 ha, **434** o pow. 0,5100 ha, **618** o pow. 1,0000 ha, **396/2** o pow. 0,2500 ha, **82** o pow. 0,1400 ha, **144** o pow. 0,4100 ha, **349** o pow. 0,1700 ha, położone obręb Mydlów, gmina Iwaniska stanowi **mienie gromadzkie**.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskiem znak: D.IV,7040.4.2018, z dnia 21.05.2018 r. zmodyfikowanym pismem znak: D.IV.7040.4.2018, z dnia 22.06.2018 r., Wójt Gminy Iwaniska wystąpił do Starosty Opatowskiego o wydanie decyzji ustalającej, że działki nr 15, 54, 79, 81, 88, 140, 176/1, 209, 319, 321/1, 340, 356, 367, 404, 405, 406, 434, 495, 496, 499, 500, 512, 514, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 82, 144, 349, 396/2 obręb Mydlów, gmina Iwaniska stanowią mienie gromadzkie. Do wniosku dołączono pismo Archiwum Państwowego w Kielcach Oddział w Sandomierzu, znak: OS.6341.33.2018.AK, z dnia 30.04.2018 r. oraz Wykaz dróg gminnych – Gmina Iwaniska, obręb Mydlów i Wykaz dróg wewnętrznych.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że zgodnie z zapisami ewidencji gruntów obrębu Mydlów, jako władającym na zasadzie posiadania samoistnego działkami nr 54, 79, 81, 88, 140, 209, 319, 321/1, 340, 356, 367, 404, 406, 495, 496, 499, 500, 512, 514, 617, 619, 620, 621, 622, 623 wpisany jest Skarb Państwa, zaś Gminie Iwaniska przypisane jest użytkowanie, działki te figurują jako drogi. Natomiast do działek oznaczonych nr 82, 144, 349 jako posiadacz wpisana jest Wspólnota Gruntowa Mydlów, grunty tych działek sklasyfikowane są jako nieużytki oraz grunty orne. Zgodnie z ewidencją gruntów obręb Mydlów do działek nr 15, 176/1, 405, 434 i 618 Skarbowi Państwa przypisane jest posiadanie, natomiast Gminie Iwaniska wykonywanie zadań zarządcy drogi. Działki te stanowią drogi. Do działki nr 396/2 Skarbowi Państwa przypisane jest posiadanie. Grunty tej działki sklasyfikowane są jako grunty orne.

Jak wynika z oględzin połączonych z rozprawą administracyjną przeprowadzonych w dniu 07.08.2018 r. działki objęte niniejszym postępowaniem zlokalizowane są na terenie

całej wsi Mydlów. Działki nr 15, 54, 79, 81, 88, 140, 176/1, 209, 319, 321/1, 340, 356, 367, 404, 405, 406, 434, 495, 496, 499, 500, 512, 514, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623 w II połowie lat 40-tych ubiegłego wieku funkcjonowały jako drogi. Stanowiły drogi dojazdowe do pól, domostw, kościoła, łąk, szkoły, przedszkola letniego, składu buraczanego, sklepu, OSP oraz miejscowości sąsiednich. W związku z powyższym z dróg tych korzystali mieszkańcy wsi Mydlów a także miejscowości sąsiednich. Początkowo drogi miały nawierzchnię gruntową, zaś mieszkańcy Mydłowa w ramach szarwarku poprawiali nawierzchnię tych dróg, także odśnieżali utrzymując je w przejezdności. Od początku lat 60-tych mieszkańcy organizowali zabawy wiejskie w trakcie których zbierali fundusze na zakup kamienia do utwardzenia dróg we wsi. Następnie utwardzenia wykonywała już Gmina Iwaniska. Prace wykonywane były systematycznie. Początkiem lat 2000-tych Gmina wykonała nawierzchnię bitumiczną na 400-metrowym odcinku działki nr 176/1. Potem nastąpiło sukcesywne utwardzanie asfaltem kolejnych dróg.

Jak wynika z zeznań świadków na działce nr 144 prawdopodobnie jeszcze przed I wojną światową powstała studnia z której mieszkańcy czerpali wodę pitną. Było to również miejsce spotkań lokalnej ludności. Pozostały teren działki był podmokły i zakrzaczony. Początkiem lat 60-tych wybudowano tu staw. Mieszkańcy Mydłowa łowili tu ryby, kąpali się, poili zwierzęta gospodarskie.

Działka nr 396/2 stanowiła użytek rolny użytkowany przez mieszkańców Mydłowa. Natomiast na działce nr 82 w I połowie lat 60-tych mieszkańcy zorganizowali składowisko kamieni i wapna z których miano wybudować remizę. Jednak później mieszkańcy zdecydowali, że z materiałów powstanie ogrodzenie kościoła.

Na początku lat 60-tych ub. wieku działka nr 349 została zabudowana remizą strażacką i syreną alarmową. W połowie lat 60-tych posadowiono tu przystanek autobusowy.

Do chwili obecnej działki objęte przedmiotowym postępowaniem są ogólnie dostępne dla wszystkich mieszkańców. Z dokonanych ustaleń wynika zatem, że powyższy majątek służył celom publicznym, tak więc stanowił majątek gromadzki.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169, z późn. zm.), starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, decyzję wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r. Z tego względu decyzja ma charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy (por. wyroki NSA z dnia 22.09.1995 r. SA/Kr 2717/94, ONSA 4/96 poz. 157, NSA z dnia 20.09.1995 r. II SA/Łd 1281/95 nie publ.).

Mienie gromadzkie w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy obejmuje nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, inne niż wspólnoty gruntowe wymienione w ust. 1, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Według definicji zawartej w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. nr 64, poz. 303 z późn. zm.) za mienie gromadzkie rozumie się mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi

i powołaniu gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Przez dawne gromady należy zaś rozumieć gromady istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. (§ 1 pkt 3).

Sytuacja prawna mienia gromadzkiego uległa zasadniczej zmianie z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. z 1954 r., Nr 43, poz. 191). Ustawa ta w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzyła nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38). Na tle ww. ustawy wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej, ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Jednocześnie przyjmowano, że po reformie z 1954 roku, pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością Państwa. Poręczenie z art. 38 ustawy odnosiło się tylko do tej części mienia, które stanowiło majątek członków dawnej gromady, a nie majątek gromady jako osoby prawnej. Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958r., Nr 5, poz. 16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym. Ustawa ta przewidywała bowiem, że dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym i choć nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność Państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej - gromadzkich rad narodowych. Również w doktrynie i orzecznictwie dominował pogląd, iż mienie gromadzkie zarządzane przez gromadzkie rady narodowe stanowiło własność ogólnonarodową (szeroko na ten temat: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 24.10.2001r., III CKN 430/00, OSNC 2002/9/111; zob. ponadto m.in. postanowienie SN z dnia 18.11.1966r. I CR 629/66, LexPolonica nr 356814; orzeczenie SN z dnia 26.03.1960r., I CR 535/59, OSN 1961/III/73).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że wskutek reformy z 1954 roku doszło do przejścia majątku (mienia) gromadzkiego na własność Państwa, a zasadę tę potwierdziły dalsze ustawowe unormowania, m.in. o radach narodowych. Zasadę powyższą należy zatem odnieść również do gruntów wydzielonych m.in. pod drogi przeznaczone do powszechnego użytkowania (zob. uchwała SN z dnia 27.06.1984r., III CZP 32/84, OSNCP 1985/1/13). W niniejszym stanie faktycznym w dokumentacji geodezyjnej wskazanej powyżej, potwierdza się przyjęta zasada, że mienie gromadzkie zarządzane było przez gromadzkie rady narodowe, dlatego przemawia to za faktem, że było do mienie dawnych gromad.

Ponadto dla ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły mienie gromadzkie na dzień 5 lipca 1963 r. niezbędne jest wykazanie, że do 1954 r. były one mieniem gromad mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków, a nie będących jednostkami samorządu terytorialnego oraz przed 5 lipca 1963 r. były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Wobec braku tytułu nabycia przez gromadę spornych nieruchomości oraz braku dokumentacji geodezyjnej określającej powierzchnię i przebieg granic w dacie przed 5.07.1963 r. organ celem ustalenia stanu faktycznego zobowiązany był do przeprowadzenia postępowania dowodowego, wykorzystując zgodnie z art. 75 k.p.a. dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem. Do takich środków dowodowych powołany wyżej przepis zalicza m.in. dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Zeznania świadków i stron postępowania, co do przebiegu i granic, w sposób nie budzący wątpliwości potwierdzają na datę 5.07.1963 r. istnienie przedmiotowych gruntów jako ogólnodostępnych i służących mieszkańcom wsi i właścicielom przyległych do nich pól. Brak dokumentacji dotyczącej okresu przed ww. datą nie może przekreślać ustawowej kompetencji starosty do uznania konkretnych nieruchomości za mienie gromadzkie, w sytuacji gdy fakt, że stanowią one takie mienie można wykazać innymi środkami.

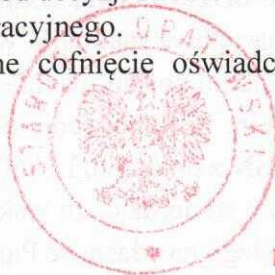
Jednocześnie podnieść należy, że w istniejącym porządku prawnym, wydanie przez starostę decyzji w trybie art. 8 ust. 1 ustawy, nie pozbawia stron możliwości dochodzenia swych praw w postępowaniu cywilnym, w razie sporów własnościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e

Od decyzji niniejszej służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Opatowskiego w terminie 14 dni od daty wywieszenia na tablicy ogłoszeń. Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Opatowskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani złożenia skargi do sądu administracyjnego.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. Starosty

mgr inż. Krzysztof Koczczypala
Kierownik Wydziału Geodezji, Kartografii,
Katastru i Gospodarki Mieniem
Geodeta Powiatowy

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Iwaniska.
2. Urząd Gminy Iwaniska
(celem zamieszczenia na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
3. Sołtys wsi Mydlów (celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń na okres 14 dni, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
4. Ewidencja gruntów
w/m.
5. A/a + tablica ogłoszeń + Biuletyn Informacji Publicznej.